

Imog persberichten

mei - juni 2018

IMOG WIL SNELLER AF VAN GEVAARLIJK BOUWMATERIAAL IN REGIO

Asbestophaling wordt goedkoper

HARELBEKE/WAREGEM

Intercommunale Imog zal 150 ton asbestcement inzamelen tegen een gunsttarief. Op die manier wil het de hoeveelheid asbest in onze regio verminderen. Inwoners krijgen bij Imog ook beschermingskledij en een handleiding.

JOYCE MESDAG

In gans Vlaanderen is naar schatting 2,1 miljoen ton aan schadelijke asbest te vinden in gebouwen. 15.000 ton daarvan werd verwerkt in scholen, 724.000 ton in bedrijven, 6.000 ton in overheidsgebouwen, 436.000 ton in de land- en tuinbouw, en 910.000 ton in huizen en appartementen.

In de hoop die afbraak wat te versnellen, pakt de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij uit met een subsidie. «Imog heeft een projectvoorstel ingediend, specifiek gericht op particulieren, en wij werden geselecteerd», legt Johan Bonnier van Imog uit.

30 euro per ton

Dankzij die subsidie kan Imog asbestafval tegen een gunsttarief 150 ton asbestafval ophalen bij de inwoners thuis. «Tot nu mocht elke inwoner

Intercommunale Imog zal 150 ton asbestcement inzamelen tegen een gunsttarief. Koen Delie en Johan Bonnier stellen het project voor. Foto Johan Anckaert

200 kilogram gratis binnenbrengen op het recyclagepark. Elke 100 extra kilo kostte de inwoner 20 euro. Wie het asbest thuis wilde laten ophalen, betaalde daarvoor 236 euro per 1.000 kilogram. Voortaan zullen inwoners van de Imogzone nog maar 30 euro betalen per ton die bij hen thuis wordt afgehaald.»

Beschermende kledij

Het gunstige tarief wordt enkel aangeboden aan particulieren.

«De afhaling kan aangevraagd worden op onze website. Daarna kan de inwoner een beschermend pak, maskertje en handschoenen afluken. Hij krijgt ook een zak mee om

het asbestafval in te verzamelen, en een handleiding over hoe je asbest veilig kan afbreken. Na afloop komt Imog alles ophalen.» Wie gebruik wil maken van de goedkopere regeling, moet snel zijn. Want de projectperiode duurt 3 jaar en van zodra de kaap van de 150 ton wordt bereikt, vervalt het gunsttarief. «Vorig jaar kregen we 9 ton aan asbest binnen», zegt Koen Delie van Imog. «Dus we verwachten dat deze prijs toch wel een tijdje zullen kunnen aanbieden.»

Op de jaarvergadering bij Imog kwamen gisteravond ook nog enkele andere thema's aan bod. De intercommunale onderzoekt onder meer de

mogelijkheid om ergens op het grondgebied een mobipunt in te richten, waar onlinepakjes afgeleverd worden of elektrische wagens opgeladen kunnen worden. Imog onderzoekt ook de mogelijkheid om volgens het principe autodelen bestelwagens ter beschikking te stellen voor wie zijn afval naar het containerpark wil brengen.

Wat het pilootproject met de paarse PMD-zak in Waregem tot slot betreft, wordt nog meegegeven dat Imog het concept graag in het hele grondgebied zou invoeren. «Maar de onderhandelingen met Fostplus, voornamelijk over het financiële luik, zijn daarover nog niet rond.»

Goedkopere ophaling moet regio asbestvrij maken

REGIO

Afvalintercommunale Imog pakt uit met een actie om de regio zo snel mogelijk asbestvrij te maken. Dankzij een subsidie van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (Ovam) komt Imog asbest nu voor dertig euro ophalen. Voor dat bedrag krijg je tot zes *big bags* waarin je tot 1.000 kilo asbestafval afval mag verzamelen en een set beschermkleding met daarin een vest, handschoenen en mondmasker. Tot nu betaalde je daar 236,30 euro voor. «Via deze actie willen we de kilo's asbest in onze regio fors doen afnemen», zegt Johan Bonnier, algemeen directeur bij Imog. «In Vlaanderen zit er

nog ongeveer 2,09 miljoen ton in onze woningen en andere gebouwen. Ondergronds zit nog eens 40.000 kilometer aan asbesthoudende nutsleidingen.»

De actie richt zich op particulieren die in de Imogregio wonen. «De actie loopt drie jaar en er wordt 150.000 kilo opgehaald asbest gesubsidieerd», zegt Imog-voorzitter Rik Soens.

«Bedrijven mogen geen gebruikmaken van de actie, anders zouden we de limieten te snel bereiken», voegt Imogwoordvoerder Koen Delie eraan toe. Wie van de actie gebruik wil maken, registreert zich via www.imog.be/asbestcement. (kva)

Bron: Het Laatste Nieuws - 16 mei 2018

Bron: Het Nieuwsblad - 16 mei 2018

Imog heeft nieuw inzamelsysteem voor asbest

© dinsdag 15 mei 2018 - 10:24

West-Vlaanderen

Imog, de intercommunale die het afval verwerkt van 11 Zuidwest-Vlaamse gemeenten, pakt uit met een primeur. Het lanceert een nieuw inzamelsysteem voor asbest. Dankzij subsidies van de Vlaamse overheid wordt het ophalen van asbest goedkoper. Voor de inwoners van de regio kost het maar 30 euro om een ton asbest te verwijderen.

In Vlaanderen ligt nog heel wat asbest verborgen. Sinds 2001 is het wel verboden om asbesthoudende materialen te gebruiken in de bouw. Vlaanderen wil dat asbest zo snel mogelijk inzamelen en maakt daarom subsidies vrij voor het ontmantelen en verwerken van asbesthoudende materialen.

Goedkopere asbestverwerking

Imog zal inzetten op de inzameling aan huis, ze willen daarmee helpen om de omgeving asbestvrij te maken. Door de subsidie kost het voor bewoners maar 30 euro om een 'big bag' voor het asbest te leveren. Vroeger kon dat tot 236 euro kosten om een ton afval op te laten halen. Naast de grote zak zal Imog ook een veiligheidspakket met speciale kledij en een masker aanbieden.

Vormgeving

Radio 2 West-Vlaanderen

24 min. • €

Vind dit leuk als je pagina

Asbest inleveren wordt tot 200 euro goedkoper in de streek rond Kortrijk, Waregem en Zwevegem. Merci Imog! 🇪🇺 🌱 🍀

Imog heeft nieuw inzamelsysteem voor asbest

Imog, de intercommunale die het afval verwerkt van 11 Zuidwest-Vlaamse gemeenten, pakt uit met een primeur. Het lanceert een nieuw inzamelsysteem voor asbest. Dankzij subsidies van de Vlaamse overheid wordt het ophalen van asbest goedkoper. Voor de inwoners van de regio kost het maar 30 euro een ton...

RADIO2.BE

Afvalverwerker FostPlus wijst op de hoge kosten en stopt met proefproject Imog wil in hele regio paarse en witte zakken

WIELSBEKE

Als het van Imog afhangt, gebruiken we straks allemaal twee vuilniszakken om ons plastic afval te sorteren. Maar de kostprijs voor de invoering van de paarse en witte zakken is gigantisch, zegt FostPlus dat een systeem met één pmd-zak verkiest.

KAREN VERHULST

Een paarse zak voor alle soorten pmd, inclusief botervlootjes en yoghurtpotjes en een doorzichtige afvalzak voor plastic folies. Het vraagt wat extra administratie- en sorteerwerk van de burger, maar het werkt. Sinds de invoering van het proefproject in Waregem in maart 2016, is het restafval in Waregem gedaald. Van 163,7 kilo per inwoner in 2016 naar 160,5 kilo per inwoner in 2017.

FATIMA BOUDJAOU

WOORDVOERSTER BIJ FOSTPLUS

"Het Waregemse systeem is niet efficiënt genoeg"

In 2017 werd in Waregem 22 kg p+md per inwoner ingezameld, of 5,1 kilogram meer dan in 2015, toen de uitbreiding nog niet van kracht was.

Eind 2015 werden de witte en de paarse zak nog vol enthousiasme voorgesteld door FostPlus, Imog en het Waregemse stadsbestuur waar het proefproject plaatsvond. Dat wordt voorlopig niet verder uitgerold.

En dus wil afvalintercommunale Imog de nieuwe pmd-aanpak in de rest van haar regio uitrollen, ook in Wielsbeke. Maar dat is tegen de zin van FostPlus, die instaat voor de verwerking van het afval. Dat maakte in december al bekend dat het kiest voor één pmd-zak en stopt met het Waregemse systeem.

"We willen in heel België hetzelfde scenario", zegt Fatima Boudjaoui, woordvoester bij FostPlus. "Het Waregemse proefsysteem is niet efficiënt genoeg. We willen

dat alles in één zak kan: van botervlootjes tot plastic verpakkingen. Dat is het gemakkelijkst te begrijpen voor de burger." Volgens Imog-voorzitter en Waregems schepen Rik Soens (CD&V) is het Waregemse project wel gemakkelijk. "Iedereen begrijpt het goed en we ontvangen geen klachten. Daarom gaan we ermee door."

Kostenplaatje van 1 miljoen

Als Imog het project zoals het in Waregem loopt, zou

uitrollen in de hele Imog-regio, brengt dat een kostenplaatje met zich mee van een miljoen euro, onder andere door extra ophaalrondes. "Wij vinden dat de producenten dat moeten betalen, maar FostPlus ziet het niet zitten om die kosten door te rekenen aan de producenten die zowel plastic verpakkingen creëren als in de handel brengen", zegt Imog-woordvoerder Koen Delie.

Het systeem met twee zakken lijkt dus nog niet voor meteen.

Vanaf 2019 verdwijnen paarse en witte zakken voor pmd

FostPlus wil niet verder met Waregems project

REGIO

Als het van Imog afhangt, gebruiken we allemaal twee vuilniszakken om ons plastic afval te sorteren. De kostprijs voor de invoering van de paarse en witte zakken is echter gigantisch en FostPlus prefereert een ander systeem.

KAREN VERHULST

Een paarse zak voor alle soorten pmd, inclusief botervlootjes en yoghurtpotjes en een doorzichtige afvalzak voor plastic folies. Het vraagt wat extra administratie- en sorteerwerk van de gebruiker, maar het werkt. Sinds de invoer van het proefproject in Waregem in maart 2016, is het restafval in Waregem gedaald. Van 163,7 kilo per inwoner in 2016 naar 160,5 kilo per inwoner in 2017. Vorig jaar werd in Waregem 22 kg p+md ingezameld per inwoner, of 5,1 kilogram per inwoner meer dan in 2015, toen de uitbreiding nog niet van kracht was.

En dus wil afvalintercommunale Imog de nieuwe pmd-aanpak met twee zakken voor plastic afval ook in de rest van haar regio uitrollen. "Het project loopt enorm goed", zegt Johan Bonnier, algemeen directeur bij Imog.

Maar dat is tegen de zin van

■ Schepenen Peter Desmet en Rik Soens gooien de paarse zakken in de vuilniskar. "Het systeem werkt. Wij ontvangen geen klachten", zeggen ze.

FostPlus, die instaat voor de verwerking van het afval. Zij maakten in december al bekend dat ze gaan voor één pmd-zak en dus niet verder gaan met het Waregemse systeem. "We willen in heel België hetzelfde scenario", zegt Fatima Boudjaoui, woordvoerster bij FostPlus. "Het Waregemse systeem is niet efficiënt genoeg. We willen dat alles in één zak kan: van botervlootjes tot plastic verpakkingen. Dat is het gemakkelijkst te begrijpen voor iedereen."

Aanpassen moet

Volgens Imog-voorzitter en Waregems schepenen Rik Soens (CD&V) is het Waregemse project wel gemakkelijk. "Iedereen begrijpt het goed en we ontvangen geen klachten. Daarom willen we ermee door."

Als Imog het project zoals het

in Waregem loopt zou uitrollen in de hele Imog-regio, brengt dat een kostenplaatje van een miljoen euro met zich mee. "Daarin zitten de extra ophaalrondes en het extra sorteren", zegt Imog-woordvoerder Koen Delie. "Wij vinden dat de producenten dat moeten betalen, maar FostPlus ziet het niet zitten om die kosten door te rekenen aan de producenten die plastic verpakkingen creëren en in de handel brengen."

Praktisch kan het. De zakken bestaan al en de machines van Imog zijn klaar voor de verwerking en extra sortering. "Onze sorteerinstallatie is er klaar voor om pmd en folies apart te sorteren. Nu nog iets proberen forceren bij FostPlus", klinkt het bij de Imog-mannen.

Maar vanaf 2019 moeten alle Waregemnaren hun pmd-afval sowieso weer in één zak stoppen.

Imog wil paarse en witte zakken naar grotere regio uitbreiden, FostPlus wil alle pmd weer in één afvalzak

FostPlus wil af van Waregems

Schepenen Peter Desmet en Rik Soens (beiden CD&V) gooien de paarse zakken in de vuilnisbak. © Karen Verhulst

Bron: De Standaard - 17 mei 2018

Als het van Imog afhangt, kunnen we plastic afval beter in twee vuilniszakken sorteren. Maar de kostprijs voor de invoering van de paarse en de witte zakken is gigantisch en FostPlus prefereert een ander systeem.

VAN ONZE MEDEWERKSTER
KAREN VERHULST

WAREGEM | Sinds maart 2016 loopt in Waregem een proefproject rond restafval. Er is een paarse zak voor alle pmd, inclusief botervlootjes en yoghurtpotjes en een doorzichtige zak voor plastic folies. Het vraagt wat extra administratie- en sorteerwerk van de burger, maar het werkt.

Sinds de invoering van het project is er minder restafval in Waregem. Van 163,7 kilogram per inwoner in 2016 naar 160,5 kilogram in 2017. In 2017 werd 22 kilogram p+md ingezameld per inwoner, of 5,1 kilogram per inwoner meer dan in 2015, toen de uitbreiding nog niet van kracht was.

Belanden vuilniszakken met verschillende kleuren binnenkort allemaal op dezelfde ophaalwagen?

DIETER BAUWENS

Worden al onze vuilniszakken binnenkort tegelijk opgehaald door één vuilniswagen? Dat zou best kunnen. In Lommel loopt een proefproject, en ook de Vlaamse overheid heeft er oren naar.

In Lommel sorteren mensen hun afval nog steeds in zakken met verschillende kleuren, maar vervolgens neemt één wagen die bonte verzameling zakken mee. Later worden ze in een sorteercentrum opnieuw gescheiden. Na twee jaar ogen de resultaten van het proefproject positief, vertelt Kris

Somers van de afvalintercommunale Limburg.net. "Het Optimo-systeem is 32 procent goedkoper, doordat minder wagens moeten rondrijden, en er dus ook minder personeelsuren nodig zijn. Het is ook duurzamer: de CO₂-uitstoot wordt met 37 procent gereduceerd."

Scheurtjes

Ook OVAM, het Vlaamse agentschap voor het afvalbeleid, evalueert het project positief. "Dit past in onze filosofie om recycling laagdrempeliger te maken", zegt OVAM-woordvoerder Jan Verheyen.

Bij de gezamenlijke ophaling worden de bekende perskraakwagens gebruikt. Maar die zijn

32%

goedkoper is
het Optimo-systeem

niet ontworpen om de zakken zoveel mogelijk heel te laten. Scheurtjes in de zakken kunnen enkel vermeden worden als de geperste vracht niet boven 5 ton uitkomt, maar dat betekent dat amper de helft van de capaciteit van de wagens gebruikt kan worden. Om dat probleem aan te pakken, is Limburg.net op zoek naar een ander type wagen.

Het Vlaamse departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) gelooft in Optimo. "Als het project succesvol is, is het ook mogelijk dat andere regio's dit oppikken. Er is ook al interesse getoond", zegt Corien Struijk, adviseur innovatieve overheidsopdrachten.

Bron: De Morgen - 9 juni 2018

Een vuilniswagen die al uw afval op dezelfde dag ophaalt? Het zit er aan te komen. In Lommel loopt een geslaagd proefproject. «Het Optimo-systeem is goedkoper en veel duurzamer», zegt Kris Somers van afvalintercommunale Limburg.net.

Foto Geurts

In vuilkar van de toekomst liggen alle kleuren door elkaar

Wekelijks zet u plichtsbewust uw gesorteerde afval op de stoep. Lege verpakkingen in de blauwe pmd-zak, fruit- en groenteresten dumpst u in de groene gft-container en plastic folie krijgt een plaatsje bij het restafval. Drie verschillende kleuren, drie verschillende soorten afval. Vervolgens haalt telkens een andere vuilniswagen één van de zakken op. Dat betekent dat er kilometers- en urenlang door stads- en dorpskernen gereden wordt, met een fikse uitstoot tot gevolg. Dat kan beter, dachten ze bij de intercommunale Limburg.net. In Lommel rijdt sinds twee jaar de Optima-huisvuilwagen rond. Ze sorteren er hun afval nog steeds in zakken met verschillende kleuren,

maar die bonte verzameling belandt wel in één en dezelfde afvalwagen. Nadien worden ze in een sorteercentrum opnieuw gescheiden. Voor het project haalde Limburg.net de mosterd in Scandinavië waar het systeem bedacht werd.

Véél goedkoper

Na twee jaar ogen de resultaten positief, vertelt Kris Somers van Limburg.net. «Het Optimo-systeem is 32 procent goedkoper, doordat er minder wagens moeten rondrijden, en er dus ook minder personeelsuren nodig zijn. Het is ook duurzamer: de CO₂-uitstoot wordt met 37 procent gereduceerd.» Vraag is of mensen wel de moeite willen doen om te sorteren, als ze

merken dat die zakken toch in dezelfde wagen belanden. Volgens Somers blijkt dat wel degelijk het geval. «Men sorteert zelfs beter. Er is iets minder restafval, en de pmd is iets zuiverder.»

Ook OVAM, het Vlaams Agentschap voor afvalbeleid, evalueert het project positief. «Er zijn duidelijke pluspunten op het vlak van mobiliteit», zegt OVAM-woordvoerder Jan Verheyen. Afvalintercommunales uit andere Vlaamse regio's hebben intussen al interesse getond voor de Optimo-ophaalwagen.

Sorteren met de hand

Voor de afvalwagen van de toekomst straks in heel Vlaanderen rondrijdt, moeten er wel nog enkele kinderziektes overwonnen worden. Nu gebeurt de nasortering bijvoorbeeld nog handmatig. Limburg.net zal, zodra er meer gemeenten in het project instappen, investeren in een sorteermachine met een camera die de zakken scheidt op basis van kleur. Er moeten ook nieuwe vuilniswagens komen, die minder hard persen. En er is ook nog een oplossing nodig voor papier en karton, die nu niet mee in de vuilniswagen mogen. (DM)

Kortrijk zet nu ook mobiele toestellen in tegen sluikstorters

Eén camera per vijfhonderd inwoners

KORTRIJK

Het stadsbestuur gebruikt nu ook camera's om sluikstorters te betrappen. Ondanks alle inspanningen neemt het aantal overtreeders niet af. Kortrijk telt grosso modo één camera per vijfhonderd inwoners. Burgemeester Van Quickenborne (Open VLD) wil na de gemeenteraadsverkiezingen veiligheidscamera's in elke wijk.

KRIS VANHEE

Een grove som leert dat Kortrijk per 500 inwoners een camera heeft op openbaar terrein. Daar zijn de privécamera's niet bijgeteld.

Met de camera's wil het stadsbestuur de criminaliteit inperken. Nu gaat de stad nog een stap verder. In samenwerking met de intercommunale afvalverwerker Imog worden drie mobiele camera's ingezet op sluikstortplaatsen. In een proefperiode zijn al zeven sluikstorters geregistreerd.

"En dat kan om het even wie zijn", zegt Koen Delie van Imog. Imog verzamelt de gegevens en geeft ze door aan de GAS-ambtenaar, die er een boete van 50 tot 350 euro voor kan uitschrijven.

Hotspot nummer 1 is de Sint-Denijsstraat in Kortrijk, en meer bepaald het bushokje ter hoogte van warenhuis Aldi.

Bewoner Philippe Despriet: "Ik klaag dit al jaren aan. Al twee keer zaten we met een rattenplaag, afkomstig van etensresten bij het sluikstorten. Het helpt gewoon niet. Je vindt zelfs meubels aan het bushok."

De wijkagent verbaliseerde vrijdagmorgen nog een man die een factuur in zijn afvalzak had laten

■ Buurtbewoner Philippe Despriet contacteerde de politie al geregeld over sluikstorten aan het bushokje in de Sint-Denijsstraat.

**VINCENT
VAN QUICKENBORNE**
BURGEMEESTER

**"Nu hebben we 163
camera's in Kortrijk"**

zitten. "Maar sluikstorters zijn vindingrijker geworden", zegt schepen van Milieu Bert Herrewyn (SP.A).

"Ze letten goed op om geen sporen na te laten. Daarom het inzetten van deze camera's. We tonen die niet, want dan weet iedereen hoe de mobiele camera er uitziet. Een propere stad is een veilige

stad. Wie hardleers is, vliegt op de bon. Het aantal sluikstorters neemt niet af, ondanks alle inspanningen. We vinden nog altijd matrassen in sloten, terwijl het containerpark gratis is."

Ook nepcamera's

Eén camera werd al ingezet op het Sint-Amandsplein, in de Zwegemsestraat en in de Sint-Denijsstraat. Binnenkort komen er ook nepcamera's. "Ooit gaan de sluikstorters weten waar de camera hangt", zegt schepen Herrewyn.

"Daarom gebruiken we later ook

drie nepcamera's, zodat we meerdere plaatsen kunnen controleren. Eén camera kost namelijk 12.000 euro."

De honger naar camera's in Kortrijk wordt in de volgende beleidsperiode niet gestild. Burgemeester Vincent Van Quickenborne (Open VLD): "Kortrijk heeft nu een netwerk van 163 camera's. De politie kan bij de opheldering van één op de vier feiten gebruik maken van camera-beelden."

In de volgende legislatuur wil Van Quickenborne, als hij aan zet is, iedere wijk in Kortrijk voorzien van een veiligheidscamera.

Eerste sluikstorters gesnapt dankzij camera

KORTRIJK/HARELBEKE

De mobiele camera die afvalintercommunale Imog heeft ingezet in de strijd tegen sluikstorten, heeft de eerste daders kunnen vatten. In Kortrijk alleen al werden 7 overtreders in de kraag gegrepen, in de rest van de Imog-regio konden er 12 vaststellingen gedaan worden.

JOYCE MESDAG

Imog heeft sinds kort één mobiele camera die wordt ingezet op plaatsen waar vaak melding wordt gemaakt van zwerfvuil en sluikstorten, en waar diensten vaak naartoe trekken om op te ruimen. Het gaat om een proefproject van twee jaar. «18 weken geleden hebben we de camera de eerste keer opgesteld. Intussen hebben we 13 locaties aangedaan», zegt Koen Delie van Imog. «De steden en gemeenten geven ons zelf de 'probleemlocaties' door, en wij proberen de camera daar op te stellen. Per 2.500 inwoners kunnen die één locatie naar voren schuiven.»

In Kortrijk waren de eerste locaties het Sint-Amandsplein, de Zwevegemstraat en de Sint-Denijsestraat. «Dat zijn plaatsen waar onze diensten soms dagelijks moeten langsgaan om afval op te ruimen», zegt schepen Bert Herrewyn (sp.a). «Het is hier al 6, 7 jaar een groot probleem», zegt buurtbewoner Philip-

Buurtbewoner Philippe Despriet is alvast tevreden met de komst van de camera. Foto Henk Deleu

pe Despriet. «Mensen dumpen hier zaken met etensresten, wat ratten aantrekt natuurlijk, en soms zelfs grote meubelstukken, onderdelen van auto's...» «Het is eigenlijk niet te begrijpen», zegt burgemeester Vincent Van Quickenborne (Open Vld). «Je kan gratis je afval kwijt in een containerpark, waarom zou je het dan gewoon ergens op straat dumpen?»

«Je kan niet anders dan opruimen en blijven opruimen», zegt Herrewyn. «Want afval dat blijft liggen, zorgt enkel maar voor nog méér afval. Maar we willen ons niet neerleggen bij het feit dat sluikstorten een noodzakelijk kwaad is. Naast mensen sensibiliseren, willen we

de daders ook effectief kunnen straffen.»

Dat kan nu dus dankzij de camera van Imog. «Het gaat om een anonieme camera», zegt Delie. «We kunnen niet zeggen hoe die eruit ziet, want anders zouden overtreders de camera misschien gemakkelijker opmerken. De beelden van de camera worden bekeken door onze twee GAS-vaststellers. Daarop hebben we al 19 gevallen van sluikstorten geregistreerd. 7 in Kortrijk, 12 in alle andere Imog-gemeenten samen. Het verslag daarvan wordt overgemaakt aan de bevoegde GAS-ambtenaar.» «Dankzij wijkagenten en buurtwerkers worden de overtreders geïdentificeerd.

Ze mogen een GAS-boete van 50 tot 350 euro verwachten», zegt Van Quickenborne.

Eén camera lijkt wat weinig om het sluikstorten in de hele regio te kunnen aanpakken. «Het gaat dan ook om een proefproject», zegt Delie. «Op dit moment moeten de gemeenten niets betalen als ze onze camera te gast hebben. Er is echter heel veel vraag naar de ene camera, dus de kans is groot dat er binnenkort nog camera's bijkomen.» De ene camera kost 12.000 euro. Imog diende bij de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij OVAM al een subsidieaanvraag in van 50.000 euro om het project verder uit te bouwen.

Bron: Het Laatste Nieuws - 19 mei 2018

Al één camera per vijfhonderd inwoners op openbaar terrein

Kortrijk legt sluikstorters vast

Buurtbewoner Philippe Despriet contacteerde de politie al geregeld over sluikstorten aan het bushokje in de Sint-Denijsestraat. © Ludo Ostijn

Kortrijk installeert nu ook mobiele camera's tegen sluikstorten. Ondanks de vele inspanningen neemt het aantal overtreders niet af. Mettertijd wil Burgemeester Vincent Van Quickenborne (Open VLD) in elke wijk camera's plaatsen.

KRIS VANHEE

KORTRIJK | Een grove berekening leert dat Kortrijk per vijfhonderd inwoners één camera heeft op openbaar terrein. Daar zijn de privécamera's niet bijgeteld.

Met de camera's wil het stadsbestuur de criminaliteit inperken. Nu gaat de stad nog een stap verder. In samenwerking met de intercommunale afvalverwerker Imog worden drie mobiele camera's ingezet op sluikstortplaatsen. In een proefperiode zijn al zeven sluikstorters geregistreerd.

«En dat kan om het even wie

Kortrijkzaan rookt eerst en gaat dan sporten

KORTRIJK

De stad Kortrijk experimenteert met een proefproject met peukentegels op verschillende locaties in de stad. Wat blijkt? Aan sportcentrum Lange Munte werden het meeste peukentegels gevonden, 858 om precies te zijn. De stad gaat verder met het project.

In Vlaanderen belandt ongeveer 9.000 ton peukentegels op de weg en ook in Kortrijk is het aantal sigarettenpeukentegels dat op de grond wordt gegooid groot. Omdat opruimen handenvol geld kost, experimenteerden de stad Kortrijk en de intercommunale Imog met een proefproject met peukentegels. Eerst werden peukentegels geteld op zogenaamd interessante locaties, later wer-

BERT HERREWYN

SCHEPEN VAN MILIEU

"We wachten niet af tot we weer subsidies krijgen, we gaan door met de peukentegels"

den negen tegels geplaatst.

"Eigenaardig genoeg telden we aan sportcentrum Lange Munte het meeste aantal peukentegels. 858 om precies te zien, bij twee meetperiodes", zegt schepen van Milieu Bert Herrewyn (SP.A). "Het aantal sigaretten daalde overal. Dat is wat we wilden bereiken. De opruiming verloopt vlotter en is dus bespa-

rend."

De afvalophalers hebben in Kortrijk dagelijks hun werk bij het opzuigen van weggegooid sigarettenpeukentegels. Ze vormen ongeveer de helft van het zwerfvuil. "Daarom wachten we niet af tot we weer subsidies krijgen. We gaan door met het investeren in peukentegels. De evaluatie is immers positief. Er zijn zeker nog locaties die in aanmerking komen. De Leieboorden bijvoorbeeld of Kortrijk Weide. Het is echter niet de bedoeling aan iedere horecazaak een tegel te installeren."

In Kortrijk kan je ongeremd je peukentegels weggooien. Je krijgt er geen GAS-boete voor, wel voor sluikstorten. En ondertussen worden mobiele camera's ingezet om wie zich daaraan schuldig maakt, te betrappen. (vkk)

Bron: Het Nieuwsblad - 31 mei 2018

KORTRIJK/AALBEKE

Stad breidt project met peukentegels uit

Een in november 2017 gelanceerd proefproject met negen asbaktegels in Kortrijk mist zijn doel niet. Dat blijkt uit metingen.

Zo vonden op de Grote Kring in het winkelwandelgebied in een eerste meting van eind maart, over vier dagen gespreid, 34 peukentegels de weg naar de asbaktegel. Tijdens een tweede meting eind april waren dat al 75 peukentegels. «De peukentegels liggen zo bij elkaar, waardoor onze straatvegers ze makkelijk machinaal opzuigen», zegt schepen van Leefmilieu Bert Herrewyn (sp.a). Nog een voorbeeld is De Lange Munte. Aan het sportcentrum werden, de twee metingen opgeteld, 858 peukentegels achtergelaten in de peukentegel. Maar op de grond was er een daling van 102 naar 41 peukentegels. Toch kan het nog beter. «Zo stellen we aan het OC in Aalbeke vast dat de asbak aan de gevel meer wordt gebruikt dan de asbaktegel», zegt schepen Herrewyn. «We nemen er de asbak weg. We gaan door met de peukentegels. Er komen er wellicht ook op de verlaagde Leie-

LS

De peukentegels worden steeds meer gebruikt in Kortrijk. Deleu

boorden en op het stadsdeel Weide. We polsen ook bij horeca-zaaks of een peukentegel nabij hun terras kan.» In onze regio deed ook Harelbeke mee aan het proefproject, in samenspraak met de afvalintercommunale

Imogen Mooimakers, een project tegen sluikstorten. Er wordt nu bekeken om de peukentegels ook elders te lanceren, eventueel via een groepsaankoop. Een asbaktegel kopen kost zo'n 350 euro.

(LPS)

Bron: Het Laatste Nieuws - 31 mei 2018

Imog contacteert vanaf nu eigenaars van gevonden dieren dankzij scannen van chips

Het telefoontje dat geen enkel baasje wil krijgen

REGIO

Baasjes wiens huisdier overleden is, krijgen vanaf nu een melding wanneer hun dier dood is teruggevonden. Tot nu bleven die baasjes eeuwig in de onwetendheid. "En dat is enorm frustrerend", zeggen dierenartsen.

KAREN VERHULST

Wanneer je hond of kat van huis wegloopt, verkeer je als baasje in enorme onzekerheid. Leeft mijn dier nog? Is het gewond? Wordt het ergens opgevangen? Of is alle hoop tevergeefs? Meer dan rondbellen naar het asiel en berichtjes plaatsen over je

JOSHUA DURÉ

DIERENARTS

"Hoe triestig het nieuws ook is, het is voor baasjes goed om te weten dat ze niet meer moeten zoeken"

zoektocht op sociale media kan je momenteel als baasje niet doen. Als je dier gestorven is, blijf je als baasje momenteel voor eeuwig in de onwetendheid. Daar brengt afvalintercommunale Imog verandering in. Imog staat al tien jaar in voor het opvangen van dode dieren, vorig

jaar kwamen er 120 binnen. "Zowel honden als katten zijn tegenwoordig gechipt. Elk gechipt, overleden gezelschapsdier dat hier wordt binnen gebracht, wordt vanaf nu gescand. Via die chip en een nationale database vinden we de gegevens van dier en baasje en kunnen we de baasjes contacteren", zegt Koen Delie, woordvoerder bij Imog.

Die telefoontjes gebeuren door de onthaalbedienden van Imog die een opleiding krijgen over hoe ze het nieuws moeten melden. Wie een telefoontje krijgt, kan zijn dode dier eventueel kosteloos ophalen bij de afvalintercommunale om het vervolgens thuis te begraven.

Idee van dierenarts

Het idee komt van Joshua Duré en Valerie Huvaere, van dierenartsenpraktijk Overleie uit Kortrijk. "Hoe triestig het nieuws ook is, het is voor baasjes goed om te weten dat ze niet meer moeten zoeken naar hun dier. Dan kan hun ongerustheid plaats maken voor de verwerking van hun verdriet", zegt Duré. "Voor veel mensen is zo'n nieuws een opluchting, want die eeuwige onwetendheid is lastig om te dragen. Sommige mensen bellen ons een jaar na de verdwijning van hun dier nog op met de vraag of we hun beest niet gezien hebben. Via deze

■ Schepen Bert Herrewyn kijkt toe hoe dierenarts Joshua Duré de chip van een dier scant.

samenwerking met Imog kunnen die mensen een hoofdstuk afsluiten."

Duré en Huvaere stapten zelf met hun idee naar Kortrijks schepen van Dierenwelzijn Bert Herrewyn (SP.A), die op zijn beurt naar Imog stapte. "Politie, stadsdiensten en brandweer brengen gevonden dieren altijd naar Imog, zowel vanuit Kortrijk als vanuit de andere Imog-gemeenten. Het leek me daarom best om de hele Imog-regio te betrekken bij dit project", zegt Herrewyn. Het concept bestaat al in Brugge. "Ik zie geen reden

■ Dankzij de gegevens van de chip kan het baasje teruggevonden worden.

waarom het niet nationaal kan uitgerold worden. Er zijn overal bezorgde baasjes.

Hopelijk brengen we anderen op ideeën", besluit Huvaere.

Kringwinkelbus moet versterking inroepen

ANZEGEM De Kringwinkel stond voor één keer midden in Anzegem. Iedereen kon herbruikbare voorwerpen afleveren. En dat was een groot succes.

Schepen van Afval en Containerparken Willy Demeulemeester keek zaterdag trots toe naar de auto's die op en af rijden. Mensen zeulden dozen vol materiaal naar de witte bestelwagens van de Kringwinkel. Kandelaars, Maria-beelden, serviezen, een oude naaimachine, ... De Kringwinkel stond eenmalig in het midden van de gemeente. "Ik ben heel blij, dat dit project zo goed aanslaat. Dat is ook begrijpelijk, voor een oude naaimachine ga je niet het hele eind naar Waregem of Oudenaarde afleggen. Dergelijk initiatief is dus heel handig voor iedereen die iets kwijt wil", vertelt de schepen. Zaterdag moest een tweede bestelbus bijspringen omdat de eerste al stampvol zat.

Maaïke Baert en Frank Veys zagen 'hun' bus al meteen overvol raken met herbruikbare spullen. (Foto XC)

Het proefproject kwam er nadat de parkwachters van Anzegem hadden gemeld dat mensen veel bruikbare dingen weggooien. Als het project in Anzegem aanslaat, zal dat uitgebreid worden naar andere gemeentes zonder Kringwinkel. Op vijf locaties staan ook kasten waar iedereen klein materiaal in kan deponeren. "Die kasten zijn enorm populair, al na enkele

dagen puilden de kast in het sociaal huis uit", vertelt Maaïke Baert, projectmedewerker van Kringwinkel Waregem.

Het klein materiaal kan je altijd in een doos binnenbrengen op de volgende vijf locaties: de bibliotheken van Anzegem, Vichte en Ingooigem, in het gemeentehuis en het sociaal huis van Anzegem.

(XC)

Twée nieuwe stadsmedewerkers trekken met een bakfiets door de stad om de straten zwerfvuilvervrij te maken.

Oppositie geen fan van nieuwe maatregelen Nieuw in de strijd tegen zwerfvuil: de bakfiets

WAREGEM

Een bakfiets en twee nieuwe personeelsleden moeten het zwerfvuil in de stad tegengaan. De stad maakt hiervoor 380.000 euro vrij. “Niet de juiste aanpak”, klinkt het bij de oppositie. “We moeten zorgen dat we niet moeten opruimen.”

KAREN VERHULST

Twée nieuwe personeelsleden van de stad trekken sinds kort met een bakfiets door Waregem om de straten zwerfvuilvervrij te maken. De stad maakt hiervoor 82.000 euro vrij: 4.000 euro voor de bakfiets en 78.000 euro voor de jaarsalarissen van de twee personeelsleden. De nieuwe bakfiets moet vooral de probleemsituaties in het weekend oplossen.

In juli vorig jaar kaartte gemeenteraadslid Geert Deroose (N-VA) nog aan dat pakweg het park Baron Casier of de Zuiderpromenade er na mooie weekends als een stort bij kunnen liggen. “Deze personeels-

leden trekken ook op zaterdag en zondag door de stad”, zegt schepen van Financiën Rik Soens (CD&V). Vroeger werd er op zondag niet opgeruimd.

Sensibiliseren in plaats van beboeten

Enkele leden van de oppositie zijn geen fan van deze aanpak. “Een bakfiets aankopen en wat extra personeel in dienst nemen, daar gaan we er niet mee geraken”, zegt Inge Vandeveld (Groen). Alleen een mentaliteitswijziging kan volgens Vandeveld een oplossing zijn. “We moeten kinderen bijvoorbeeld al vroeg leren dat zwerfvuil niet oké is. Waarom gaan we niet vaker met scholen en jeugdbewegingen opruimen? Ook op buurt- en wijkniveau kan meer gedaan worden. De jaarlijkse lenteschoonmaakdag is een goede start, maar het kan nog zoveel beter. Het stadsbestuur kan daarin ondersteuning bieden.”

Gemeenteraadslid Geert Deroose (N-VA), die een jaar geleden al vroeg om een aanpak tegen zwerfvuil, treedt haar

GEERT DEROOSE

GEMEENTERAADSLID N-VA

“Hiermee los je het probleem niet op. We moeten zorgen dat er niet móet opgeruimd worden”

bij. “Met een bakfiets los je het probleem niet op. We moeten vooral zorgen dat er niet móet opgeruimd worden: preventief werken dus.”

De strijd tegen zwerfvuil wordt ook politieel aangepakt. In 2017 werden 11 mensen betrapt en beboet op sluikstorten, twee anderen kregen een GAS-boete die te maken had met het achterlaten van zwerfvuil. Recidivisten zijn er volgens schepen Soens niet.

Van dat beboeten is Vandeveld geen fan. “Ik heb daar mijn bedenkingen bij. Hoe kan je zo’n overtreder spotten? Dat gebeurt enkel bij toeval. We doen er beter aan om te sensibiliseren.”

Een op drie blikjes niet gerecycleerd

In Vlaanderen wordt **slechts twee derde van de metalen verpakkingen gerecycleerd**, blijkt uit een studie van studenten van Groep T/KU Leuven op vraag van Recover, een samenwerkingsverband van de intercommunales. De studenten onderzochten de resten van metaal in de verbrandingsinstallatie van Indaver. Zij concludeerden na visuele selectie dat een kwart daarvan verpakkingen betrof. Geëxtrapoleerd naar Vlaanderen, geeft dat 3.727 ton verpakkingen in de assen. Zo komen ze uit op een recyclagegraad van ongeveer 65 procent.

Waar het resterende derde van de verpakkingen naartoe gaat, weet Recover niet. Een groot deel zit wellicht in het zwerfvuil. Fost Plus zegt moeilijk te kunnen reageren op een studie die het niet kon inzien. Het herhaalt dat het wettelijk de verbindingssassen bij zijn recyclagecijfers mag tellen, of het nu om verpakkingen gaat of niet. In 2015 werd er 18.933 ton metalen uit het schroot bij het gerecycleerde verpakkingafval gerekend. (ty)

Bron: De Standaard - 14 juni 2018

Peperdure mac zwerfvuil

TOCH IS OPPOSITIE GEEN FAN: "SENSIBILISEREN IS BELANGRIJKER DAN OPRUIMEN"

Het stadsbestuur maakte het voorbije jaar 380.000 euro vrij in de strijd tegen zwerfvuil. Dat is 130.000 euro meer dan de 250.000 euro dat het in juli 2017 beloofde vrij te maken. "De grootste investering is de aankoop van een nieuwe heetwatermachine, om onkruid op een correcte manier en zonder chemicaliën, wat sinds kort verplicht is, mee te verdelgen", zegt Schepen van Financiën Rik Soens (CD&V).

DOOR KAREN VERHULST

Maar veel gericht in de strijd tegen zwerfvuil is een nieuwe bakfiets die wordt gebruikt om zwerfvuil op te ruimen. Die bakfiets wordt ook ingezet op zaterdag en zondag. Die dagen waren vroeger problematisch omdat er tot vorig jaar op zondag geen personeel werd ingezet om zwerfvuil op te ruimen. Daardoor lag pakweg het park Baron Casier er na een mooi weekend vaak als een vuilnisbelt bij. De bakfiets zelf kost 4.000 euro. Om met die twee nieuwe voertuigen rond te rijden, heb je natuurlijk ook personeel nodig. De stad zet twee nieuwe personeelsleden in in de strijd tegen zwerfvuil. Hun jaarsalaris komt samen op zo'n 78.000 euro. Gemeenteraadslid Geert De-roose (N-VA) vroeg vorig jaar in juli wanneer en hoeveel geld de stad eindelijk zou vrij maken om zwerfvuil tegen te gaan. Van deze zagezegde grootse investeringen is hij geen fan. "Onkruid is geen zwerfvuil", klinkt het fors. "Sensibiliseren is zoveel belangrijker. Je moet zorgen dat het er niet ligt, dan moet je het niet opruimen ook. Deze maatregelen zijn een doekje voor het bloeden. Sensibiliseren is zoveel belangrijker dan opruimen." Waar het geld nu precies in geïnvesteerd wordt, weten we dankzij Inge Vandeveld (Groen). De politica vroeg dinsdag op de gemeenteraad naar het beloofde geld en waarvoor het ingezet wordt. Ook zij is geen fan van de onkruidverdelingsmachine. "We moeten meer preventief werken. Maar op andere manieren

dan dat we het nu doen", zegt raadslid Vandeveld. Ze is zelf het levende bewijs dat de huidige preventie- en opruimacties niet voldoende zijn. "Ik ben een officiële Mooimaker. Daarbij ga ik met een afvalprikkertje één keer per maand een grote wandeling maken in mijn buurt om alles op te ruimen. Maar als Mooimaker moet ik alles bijhouden: wanneer ik ga opruimen, wat ik vind, hoeveel zakken ik vul, ... Dat administratieve werk vraagt veel te veel tijd, daarom stop ik ermee en ga ik gewoon nog vanuit mezelf opruimen, zonder dat ik alles hoeft te noteren." Ook de hoeveelheden afval die Vandeveld vindt, frustreren haar. "Ik woon zelf in de omgeving achter de Euro-point en kan tijdens mijn opruimende de zakken vol afval niet meer dragen. Ik moet de bakfiets nemen als ik alles wat ik tegenkom wil meenemen. En dat gaat ver: onderweg vind ik matrassen, blikjes bier en heel veel frituurafval." Alleen een mentaliteitswijziging kan volgens Vandeveld een oplossing zijn. "We moeten kinderen bijvoorbeeld al vroeg leren dat zwerfvuil niet oké is. Waarom gaan we niet vaker met scholen en jeugdbewegingen opruimen? Ook op buurt- en wijkniveau kan er meer gedaan worden. De jaarlijkse lenteschoonmaakdag is een goede start, maar het kan nog zoveel beter. Het stadsbestuur kan daarin ondersteuning bieden."

13 BOETES

De strijd tegen zwerfvuil wordt ook politieel aangepakt. In 2017 werden 11 mensen

Bron: Krant van West-Vlaanderen - 11 mei 2018

hines ingezet in strijd tegen

Een stadsmedewerker aan de slag met de de nieuwe bakfiets om het zwerfvuil uit het straatbeeld te weren. (Foto KVO)

betrapt en beboet op sluikstorten, twee anderen kregen een GAS-boete die te maken had met het achterlaten van zwerfvuil. Recidivisten zijn er volgens schepen Soens niet. Van dat beboeten is Vandevelde geen fan. “Ik heb daar mijn bedenkingen bij. Hoe kan je zo’n overtrede spotten? Dat gebeurt enkel bij toeval. We doen er beter aan om te sensibiliseren.”

VAN BERM TOT PARK

De plekken waar zwerfvuil ligt in Waregem, zijn zeer verspreid. Zo ligt het park Baron Casier er regelmatig vuil bij, net omdat er vroeger op zondagen niet opgeruimd werd. Daar moet het nieuwe personeel en de bakfiets nu verandering in brengen. Maar ook parking Expo en tal van bermen langs de weg zijn aantrekkingspolen voor zwerfvuil. De site Sofinal kwam een maand

geleden nog onder de aandacht omdat ze er bij ligt als een vuilnisbelt. Het stadsbestuur beloofde toen de curator van de bedrijfsgronden op te roepen het boeltje op te ruimen. “Maar eigenlijk zie je achter elke hoek wel zwerfvuil liggen”, zegt raadslid Vandevelde. “En het zijn heus niet alleen kinderen die dingen achterlaten. Ook volwassenen kunnen er iets van: van wie zijn al die blikjes Jupiler in de berm anders?” Vandevelde beseft dat we ook de hogere overheden nodig hebben. “Pas wanneer mensen het voelen in hun portefeuille, zullen ze hun mentaliteit veranderen. Statiegeld kan een oplossing bieden.” Dat zwerfvuil snel volledig zal verdwijnen, betwijfelt ze. “In de berm vinden we dingen die je gratis kan weggooien. Flessen kan je in de glasbol droppen. Toch vinden mensen het nodig om ze in de berm achter te laten. Zonde.”

380.000 euro geïnvesteerd tegen zwerfvuil

Stad Waregem maakte 380.000 euro vrij om zwerfvuil te bestrijden. Een overzicht:

- 299.995 euro gaat naar de aankoop van een nieuwe heetwatermachine om onkruid te verdelgen. In vriesperiodes kan diezelfde heetwatermachine omgebouwd worden tot een pekemachine om de fietspaden mee te bestrooien.
- 4.000 euro gaat naar de aankoop van een nieuwe bakfiets. Die wordt ingezet tijdens de opruimrondes. Zwerfvuil kan zo gemakkelijker meegenomen worden.
- 78.000 euro gaat naar de lonen van twee nieuwe personeelsleden. Zij gebruiken de heetwatermachine en de bakfiets en trekken, ook op zaterdag en zondag, door de straten van Waregem om zwerfvuil op te ruimen. Op koude winterdagen zullen ze met de pekemachine rondrijden. (KVO)

1 op 2 wil verpakking terugbrengen naar winkel

Iets meer dan de helft van de Belgen wil zijn verpakkingsafval in de supermarkt kunnen weggoien. Dat blijkt uit een iVOX-studie die warenhuisketen Lidl liet uitvoeren bij meer dan 1.000 Belgen.

53%
wil afval verpakking kunnen achterlaten in de winkel

72%
vindt dat supermarkten dringend maatregelen moeten nemen

43%
kiest tijdens het winkelen producten met minst plastic

62%
vindt dat plastic draagtas moet worden gebannen

1 op 2
heeft interesse in verpakkingssloos winkelen

1 op 3
ziet dat helemaal niet zitten

Bron: bevraging Lidl bij ruim 1.000 Belgen

De meeste grote winkels hebben al enkele jaren een terugnameplicht. Lidl zegt dat ze in 40 nieuwe filialen speciale sorteerbakken hebben staan, maar klanten zouden die volgens de keten weinig gebruiken. Vanaf september bant Lidl plastic draagtassen. Goed voor een besparing van 200 ton plastic per jaar, aldus de keten. Tegen 2025 wil Lidl ook 20% minder plastic in de eigen verpakkingen verwerken en alle kunststofverpakkingen moeten tegen dan 100% recyclebaar zijn — die maken nu 90% van het totale productaanbod uit. Tegelijk wijst Lidl erop dat plastic in verpakkingen nut heeft: het gaat bederf tegen en voorkomt zo nog meer voedselverspilling. «Een komkommer in folie is drie keer langer houdbaar. De klimaatimpact van de verpakking is meestal ook veel lager dan die van het versilde voedsel. Maar als plastic in de natuur terecht komt, is de schade wel heel groot. Wij moeten daarom zoeken naar de slimste verpakking én klanten sensibiliseren tegen zwerfvuil.» (IVDE)

Minder afval en vooral: minder plastic. Dat is de missie van Vlaams minister Joke Schauvliege. Hoe ze dat wil doen? Statiegeld invoeren op blikjes en flessen, meer recycleren in de blauwe zak en strengere straffen voor sluikstorters.

• ISOLDE VAN DEN EYNDE •

Al 158 gemeenten pleiten voor statiegeld

Al 158 van de 308 Vlaamse gemeenten steunen de vraag van de 'Statiegeld-alliantie' om dit jaar statiegeld in te voeren op alle drankblikjes en plastic drankflessen. Samen vertegenwoordigen ze 3,3 miljoen Vlamingen — meer dan 1 inwoner op 2. De alliantie bestaat nog maar sinds november vorig jaar. Enkele parlementsleden van Open Vld en N-VA staan kritisch tegenover het statiegeld. Maar de partijen zijn intern duidelijk verdeeld: enkele grote blauwe steden zoals Kortrijk, Mechelen en Tongeren zijn er wel voor gewonnen en zijn lid van de alliantie. Hetzelfde geldt voor Sint-Niklaas, waaraan N-VA'er aan het roer staat. (IVDE/ARA/TT)

Schauvliege vs. onze berg PLASTIC

MINISTER STELT GROOT AFVALPLAN VOOR

Afval bestrijden begint niet op straat, maar in de winkel. In koelendozen waarvan elk koekje nog eens apart verpakt is. In dunne plastic zakjes voor groenten en fruit. In plastic draagzakken aan de kassa. «We moeten uiteraard middelen voorzien om te zwerfvuil op te ruimen en om te recycleren, maar we moeten ook preventief ingrijpen», vindt Vlaams minister van Omgeving Joke Schauvliege (CD&V). Ze heeft haar afvalplan klaar en legt het binnenkort op de regeringstafel. Geknipte timing: mei is dit jaar plasticvrij en we worden massaal gewezen op ons plasticverbruik.

Statiegeld op flesjes en blikjes

Schauvliege wil de industrie laten betalen voor het opruimen van de verpakkingen die ze verspreidt. Hoe? Door statiegeld in te voeren op blikjes en plastic flessen — zo'n 40% van ons zwerfvuil. Statiegeld betekent een extra investeringskost voor retailers: ze moeten machines installeren, onderhoudskosten betalen en personeel inzetten. Een jaarlijkse kost van 180 à 230 miljoen euro, zeggen handelsfederatie Comeos en voedingsfederatie Fevia. Winkeliers moeten dus vergoed worden. Daarvoor wil Schauvliege drie bronnen gebruiken: 1) het niet-gedaan statiegeld, 2) de opbrengst uit de recyclage van ingezamelde blikjes en PET-plastic en 3) een extra bijdrage van producenten. Die laatste zouden 0,5 cent betalen per blikje en 1,5 cent per flesje dat ze op de markt brengen, om het systeem mee te financieren. In ruil voor die bijdrage door de producent wil de minister de huidige verpakkingshoofden verlagen, omdat ze weinig vruchten afwerpt. Maar daar ligt een eerste struikelblok: die taks wordt feda-

raal geïnd. Hoeveel wij extra moeten betalen voor een blikje of flesje, ligt nog niet vast. Maar eerder had de minister het over 25 eurocent per verpakking.

Vraag is vooral of Schauvliege haar coalitiepartners over de streep kan trekken. Parlementsleden van N-VA en Open Vld toonden zich al kritisch voor het statiegeld. «Maar regeringsleden lieten zich nog niet horen», schermt Schauvliege. «Intussen sloten heel wat blauwe en gele steden zich aan bij de zogenaamde statiegeld-alliantie. (zie kader) En de Vlaming is er bovendien echt voor gewonnen. Statiegeld is geen revolutionair systeem: het bestaat al in verschillende landen waar goede resultaten worden geboekt.»

Meer in blauwe zak

Tegenstanders van het statiegeld vrezen dat het systeem letterlijk en figuurlijk de pmd-zak zal uithollen. Drankverpakkingen zijn nu goed voor 56% van het gewicht van de zak. Bovendien is het een performant systeem om te recycleren. Maar Schauvliege wil de blauwe zak net uitbreiden. Vandaag kan je er, naast metalen verpakkingen en drankkartons, alleen plastic flessen en flacons in kwijt. De minister wil ook yoghurtpotjes, botervlootjes, plastic folies en harde verpakkingen via de zak recycleren. De roze zak, waar zacht plastic nu in een aantal regio's in gesorteerd wordt, zou nog enkele jaren blijven bestaan tot het sorteerstelsel voor de uitgebreide blauwe zak op punt staat.

Zakjes bannen uit supermarkten

Na Wallonië en Brussel moet er ook in Vlaanderen een verbod komen op eenmalige plastic zakjes. Warenhuizen zoals Delhaize nemen intussen zelf het heft in handen. Als

alternatief voor de zakjes voor groenten en fruit komen er in Delhaize papieren zakjes of een herbruikbaar biotasje dat 50 cent kost. Schauvliege wil op termijn ook de wegwerpkassazakken bannen. «Als blijkt dat daardoor meer papieren zakken worden gebruikt, moeten we daar ook maatregelen tegen nemen.»

Online winkels aanspreken

Online winkels dragen ook een verantwoordelijkheid wanneer ze verpakkingen op de markt brengen. Maar als de hoofdzetel in het buitenland ligt, ontsnappen zij daar soms aan. Elk bedrijf dat in Vlaanderen e-commerce ontwikkelt, moet daarom een verpakkingverantwoordelijke aanduiden die zich aanmeldt bij het afvalbedrijf Fost Plus. Hij of zij moet erop toezien dat onze regels worden nageleefd.

Boetes verhogen

De boetes voor de strafrechtelijke vervolging van zwerfvuil en sluikstorten moeten worden losgekoppeld van de boetebedragen voor GAS-boetes. Daardoor kunnen rechters in de toekomst hogere boetes dan 350 euro opleggen voor zwerfvuil en sluikstorten: de som kan oplopen van 800 euro tot — in theorie — 2 miljoen euro.

Meer onderzoek

Schauvliege wil een verpakkingssfonds oprichten. Dat moet gespijsd worden door een heffing op verpakkingen die niet gerecycled worden, omdat ze in het zwerfvuil of in restafval belanden of omdat het gewoon niet mogelijk is. Het fonds moet onder meer het opruimen van zwerfvuil door de overheid helpen vergoeden en onderzoek naar minder en meer recycleerbare verpakkingen financieren.

“Liever zelf sensibiliseren dan aansluiten bij Statiegeldalliantie”

KUURNE De gemeente Kuurne stelt de beslissing over het al dan niet aansluiten bij de Statiegeldalliantie opnieuw met enkele maanden uit. (H)Eerlijk Kuurne was bij monde van fractieleider Carl Vereecke nochtans vragende partij om daar werk van te maken, maar schepen van Milieu Chris Delneste (CD&V) wacht een studie van afvalintercommunale Imog af vooraleer te willen tekenen.

DOOR OLAF VERHAEGHE

Tal van gemeenten en steden in Vlaanderen sloten zich de voorbije weken en maanden al aan bij de zogenaamde Statiegeldalliantie. Op die manier willen de lokale besturen druk uitoefenen op de hogere overheid om statiegeld op blikjes en plasticflesjes in te voeren en zo het zwerfvuil drastisch in te perken.

Oppositiefractie (H)Eerlijk Kuurne stelde op de gemeenteraad van mei opnieuw de vraag wat het standpunt is van het Kuurns gemeentebestuur. “De Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten formuleerde eerder al de voor- en nadelen van statiegeld op drankverpakkingen”, klonk het bij fractieleider Carl Vereecke. “Het zwerfvuil zou met 40 procent dalen, het sorteren wordt minder

complex en er is een belangrijke factor van sensibilisering. Daartegenover staat wel dat statiegeld drukt op de distributie, een extra inspanning vraagt van de burger en logistiek misschien duurder is dan de huidige PMD-inzameling. Ondanks die nadelen zijn wij als fractie wel voorstander van het ondertekenen van de Statiegeldalliantie. Wij vragen het bestuur om de stap vandaag te zetten.”

MOOIMAKERS

Schepen van Milieu Chris Delneste (CD&V) erkent dat zwerfvuil een algemeen probleem is, maar benadrukte de goede netheidsscore van Kuurne. “Met 92,1 procent scoren we stevig boven het Vlaamse gemiddelde (87 procent). De vele Mooimakers in onze gemeente spelen daarin een belangrijke rol. Ook qua sorteren scoren

Het is zoeken naar zwerfvuil. Ook langs het Jaagpad richting Kortrijk, in het verleden vaak het slachtoffer van rondslingerend afval. “De Mooimakers leveren hier knap werk”, aldus schepen Delneste. (Foto OV)

we goed”, aldus de schepen. “Het invoeren van statiegeld is volgens ons op dit moment niet de beste optie om zwerfvuil aan te pakken, sensibilisering en eventueel boeten op korte termijn zijn dat wel. Zwerfvuil is bovendien ook veel meer dan enkel blikjes en plasticflessen. Liever die sensibilisering en die eigen acties, dan vandaag aan te sluiten bij de Statiegeldalliantie.”

Daarnaast wees schepen Delneste op de studie van afvalintercom-

munale Imog. “Op 25 oktober wordt een congres georganiseerd rond die ReCoVer-studie waarin wordt onderzocht welke de mogelijkheden tot verbetering en alternatieven zijn voor de inzameling, sortering en recyclage van verpakingsafval. Ik stel dan ook voor om de resultaten af te wachten en de beslissing uit te stellen tot de raad van november of december.” Tegen eind dit jaar moet dus duidelijk zijn welke keuze Kuurne maakt.

Bron: Krant van West-Vlaanderen - 26 mei 2018

KUURNE

Gemeente voorlopig niet in Statiegeldalliantie

Kuurne zal nog niet meteen toetreden tot statiegeldalliantie. Door toe te treden tot die alliantie laten vele andere steden en gemeenten, organisaties, bedrijven en verenigingen aan de regering weten dat ze vóór de invoering zijn van statiegeld op blikjes en plastic flessen. Oppositiepartij (H)Eerlijk Kuurne had voorgesteld om wel toe te treden tot die alliantie. Vereecke verwees onder meer naar het standpunt van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten. Die beweert dat het zwerfvuil door de invoering van het statiegeld aanzienlijk zou afnemen en het sorteren eenvoudiger zou zijn. Schepen Chris Delneste (CD&V) wacht liever de resultaten van een studie af die Imog dit eindejaar plant, vooraleer een beslissing te nemen. (JME)

Bron: Het Laatste Nieuws - 26 mei 2018

Bron: Metro - 14 juni 2018

Vlaanderen recycleert ongeveer 65% van metalen verpakkingen

LEUVEN In Vlaanderen recycleren we slechts 65,64% van onze metalen verpakkingen. Zo blijkt uit een onderzoek van samenwerkingsverband Recover. Een derde van de metalen verpakkingen die op de markt komen wordt dus niet gerecycleerd. Dat liet de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) gisteren weten. Studenten van de KU Leuven gingen in opdracht van Recover na hoeveel metalen verpakkingen in totaal op de Vlaamse markt terechtkomen en vergeleken deze cijfers

AFP / J. Saget

met de effectieve recyclagegraad van metalen verpakkingen in Vlaanderen. ■

VERPAKKINGSPLAN WIL **PRODUCENTEN VOLLEDIG VERANTWOORDELIJK** MAKEN

De slag om het statiegeld

De Vlaamse regering overweegt statiegeld in te voeren op plastic flesjes en drankblikjes. Maar de discussie gaat veel breder. **Luc Huysmans**

Electorale profileringsdrang. Het verwijt dat Joke Schauvliege (CD&V) naar haar hoofd geslingerd krijgt over het statiegeldossier, is niet helemaal terecht. In het Vlaamse regeerakkoord stond al dat het systeem zou worden bestudeerd. Ook sloot de Vlaamse minister van Omgeving twee jaar geleden een akkoord met de voedingsindustrie, de distributie en Fost Plus, de organisatie die instaat voor de ophaling en de verwerking van verpakkingsafval. De industrie belooft 9,6 miljoen euro per jaar te investeren in Mooimakers, een campagne om het zwerfvuil tegen 2022 met 20 procent te reduceren. “Alleen als dat niet lukt, komt er in 2018 statiegeld op blikjes en plastic flesjes”, klonk het.

Maar Schauvliege heeft daar niet op gewacht. Mooimakers heeft volgens zijn website al 834 opruimacties in gang gezet, maar de impact daarvan op het zwerfvuil blijft onduidelijk. Sommige betrokkenen verslikten zich dan ook in hun koffie toen ze in de krant lazen dat de minister het statiegeld wil doordrukken.

Niet iedereen is overtuigd van de maatregel. Statiegeld kan, als onderdeel

van het Verpakkingsplan, een impact hebben op de strijd tegen zwerfvuil, maar het heeft ook gevolgen voor de winkeliers, de ophaling en de recyclage. De N-VA en Open Vld besloten op de Vlaamse ministerraad twee weken geleden het Verpakkingsplan niet te bespreken, om de sector de kans te geven met alternatieven te komen. Het is een complex dossier, met veel betrokken partijen.

1 HET VLAAMS GEWEST EN OVAM

Zonder de eerste afvalwetten begin jaren tachtig en het Bodemdecreet van 1995, had de Vlaamse milieu-industrie nooit kunnen bloeien. Het verpakkingsbeleid is een juridisch buitenbeentje door de creatie van de Verpakkingscommissie. Die moet ervoor zorgen dat de regelgeving rond verpakkingen in de drie gewesten gelijkloopt.

Toch kan Vlaanderen een eigen koers varen, maar, waarschuwde de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) twee jaar geleden, dat jaagt de kostprijs van het systeem omhoog. Intussen lijken de verantwoordelijke ministers in de andere regio's, Céline Fremault (cdH) in Brussel en Carlo Di Antonio (cdH) in het Waalse gewest, niet afkerig van een statiegeldsysteem. Al zit in Wallonië de MR mee aan tafel, die net als de Vlaamse liberalen kritisch is.

Maar het belangrijkste is dat er een integraal Verpakkingsplan komt, waarbij de producenten 100 procent verantwoordelijk zijn voor hun verpakkingen, klinkt het bij Jan Verheyen, de woordvoerder van OVAM. “Statiegeld is geen doel op zich. Het kan een middel zijn, waaraan weliswaar ook een kostprijs is verbonden. Gerekend met 25 cent statiegeld per blikje of flesje, kom je aan 77 miljoen euro.”

“Statiegeld zal de doeltreffendheid van de blauwe zak ondermijnen, het zwerfvuilprobleem niet oplossen en de burger opzadelen met een verlies aan comfort en hogere kosten” **FATIMA BOUDJAQUI, FOST PLUS**

PLASTIC VERPAKKINGEN
Blikjes en flesjes zijn goed
voor 40 procent van het vo-
lume van al het zwerfvuil.

➤ 2 DE LOKALE BESTUREN

Blikjes en flesjes zijn goed voor 40 procent van het volume van al het zwerfvuil, 33 procent van het gewicht en minder dan 10 procent van het aantal stuks. De rekening voor het opruimen daarvan belandt grotendeels bij de gemeentes. Een studie van OVAM met cijfers uit 2013 schatte de kosten op 61,5 miljoen euro per jaar, maar twee jaar later was dat al 155 miljoen euro.

Iets meer dan de helft van de Vlaamse gemeentes is toegetreten tot de Statiegeldalliantie. Een aantal andere is voorstander, maar heeft vragen bij de werkwijze van de Nederlandse organisatie. Ze krijgt financiële steun van onder meer Tomra, de Noorse wereldmarktleider in de terugnamemachines die nodig zijn voor de invoering van een statiegeldsysteem. Anderen weifelen om net voor de verkiezingen de burgers op te zadelen met inzamelverplichtingen.

“In alle gemeentebesturen en in elke partij vind je voor- en tegenstanders”, zegt Christof Delatter, coördinator en stafmedewerker afvalbeleid bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSOG). “Voor ons is die discussie ondergeschikt aan het doel: de verpakkingsproducenten volledig verantwoordelijk maken voor wat ze op de markt brengen. De ambitie moet zijn alle verpakkingen terug te halen.”

“Die verpakkingen worden onvolledig ingezameld en te weinig gerecycleerd. Het Fost Plus-systeem dat de producenten hanteren, dateert uit de jaren negentig en is sindsdien amper veranderd. Een op de drie blikjes verdwijnt gewoon. In Noorwegen worden producenten en verdelers belast op wat niet wordt gerecycleerd. Het gevolg is dat ze zichzelf regels opleggen en in plaats van duurder net goedkoper werken, ook voor de consument.”

3 DE VERPAKKINGSINDUSTRIE

Met die redenering gaat Fost Plus niet akkoord. Woordvoerder Fatima Boudjaoui wijst erop dat België al

JOKE SCHAUVLIEGE
De minister wil het statiegeld doordrukken.

enkele jaren de koploper is in Europa. In 2017 werd 698.314 ton verpakkingen gerecycleerd, goed voor 89,1 procent van het totaal. “En we hebben een goedkoop systeem, dat 6 tot 7 euro per inwoner per jaar kost. Dat is dankzij de blauwe pmd-zak, die we willen uitbreiden naar alle plastic verpakkingen.”

“Statiegeld zal de doeltreffendheid van de blauwe zak ondermijnen, het zwerfvuilprobleem niet oplossen en de burger opzadelen met een verlies aan comfort en hogere kosten”, vat Boudjaoui samen. De organisatie stimuleert haar bijna 5000 leden om meer in te zetten op ecodesign, dat leidt tot beter recycleerbare producten. “Voor zwerfvuil geloven we in de integrale aanpak van de Mooimakers-campagne. Dat betekent sensibiliseren, zorgen voor een betere infrastructuur – zoals meer vuilnisbakjes –, handhaving en gedragsverandering door acties.”

Toch is de industrie niet a priori tegen statiegeld, merkt Nicholas Courant, de woordvoerder van Fevia, de federatie van de voedingsindustrie. “Alleen vertrek je in België niet van een leeg blad. Hier is al een performant systeem. Producenten en winkeliers betalen al 107 miljoen euro per jaar voor de blauwe zak, en met de uitbreiding komt daar 40 miljoen euro bij. Daarbovenop is er een verpakkingsheffing van 320 miljoen euro.”

Die kosten maken onze producten duurder, weet Courant. “Belgen winkelen daarom voor 700 miljoen euro per jaar in de buurlanden. Statiegeld zal die tendens alleen maar versterken. Kleine winkeliers, die geen plaats hebben om een sorteerinstallatie te plaatsen, zouden recht hebben op een compensatie, die moet worden betaald door een extra taks.”

4 DE OPERATOREN

De bedrijven die de ophaling en de verwerking realiseren, willen duidelijkheid, zegt Werner Annaert, afscheidnend algemeen directeur van Go4Circle, de federatie van milieubeheerbedrijven. “We moeten weten waar we de komende tien jaar aan toe zijn. We moeten ook vermijden dat te veel systemen naast elkaar bestaan, zodat we niet ophalen via winkels, containerparken en aan huis.”

“Er wordt al langer gesproken over een uitbreiding van de pmd-zakken met onder meer folies en yoghurt-potjes. Dat vergt investeringen. Een sorteercentrum inrichten kost snel 20 tot 25 miljoen euro. Dat doe je niet voor een beslissing die na vijf jaar wordt omgebogen.”

Go4Circle pleit er vooral voor dat de overheid werk maakt van afzetmarkten. “Beslis dat bierkatten, afvalzakken en andere producten ten minste een bepaald percentage recycleert bevatten. Dan stijgt de vraag, wordt het afval meer waard en de inzameling goedkoper. Anders dreig je met bergen waardelose plastic flesjes achter te blijven, die je alleen kan verbranden om er energie uit te recupereren. Maak er een positief verhaal van. En zorg ervoor dat recyclage interessanter blijft dan afvalverbranding.” ☉

“Zorg ervoor dat recyclage interessanter blijft dan afvalverbranding” WERNER ANNAERT, GO4CIRCLE

Ruim helft van Vlaamse gemeenten aangesloten bij Statiegeldalliantie

belga Belga - 11 Mei. 2018

NEWS AGENCY Pagina 0

Belga

(BELGA) = Al 158 van de 308 Vlaamse gemeenten hebben zich aangesloten bij de Statiegeldalliantie. Dat maakt de organisatie, die pleit voor statiegeld op blikjes en plastic flessen, vrijdag zelf bekend. In februari stond de teller nog op 88. Bij de 70 bijkomende gemeenten bevinden zich onder meer Kortrijk, Beringen, ...

(BELGA) = Al 158 van de 308 Vlaamse gemeenten hebben zich aangesloten bij de Statiegeldalliantie. Dat maakt de organisatie, die pleit voor statiegeld op blikjes en plastic flessen, vrijdag zelf bekend. In februari stond de teller nog op 88.

Bij de 70 bijkomende gemeenten bevinden zich onder meer Kortrijk, Beringen, Ninove, Vilvoorde, Grimbergen, Geraardsbergen en Wevelgem. "Samen vertegenwoordigen nu alle aangesloten gemeenten 3,3 miljoen Vlamingen, meer dan een op de twee inwoners", zegt woordvoerder Tom Zoete.

Behalve gemeenten, kunnen ook bedrijven, verenigingen en organisaties zich aansluiten bij de alliantie. Zo beslisten onlangs ook onder andere KWB (Kristelijke Werknemersbeweging), dierenrechtenorganisatie Sea Shepherd Belgium, milieuorganisatie BOS+ en de jongerenbewegingen Jong VLD en Jong Groen om het initiatief te steunen.

De Statiegeldalliantie is een samenwerkingsverband tussen Nederland en Vlaanderen, dat in november 2017 werd opgericht. De initiatiefnemers willen de Vlaamse en Nederlandse regering aanzetten tot de invoering van statiegeld op alle plastic drankflessen en blikjes, om zo het zwerfvuil te verminderen. "De teller van het totaal Vlaamse en Nederlandse partners staat nu op 646", zegt Zoete. "Dagelijks zijn er nog nieuwe toetredingen."

Straks wagen lenen om naar het containerpark te gaan?

WIELSBEKE

Afvalintercommunale Imog wil een mobipunt openen in haar regio. Op zo'n punt komen allerlei mobiliteitsvormen samen, zoals deelwagens van Cambio, wagens om te carpoolen, deelfietsen en bussen van De Lijn. Er komen ook loc- kers en automaten waar je pakjes of bestellingen van winkels kan ophalen.

Op het punt wil Imog ook bestelwagens zetten waarmee je naar het containerpark kan gaan. Nadat Imog al een project had gelanceerd waarmee het containerpark naar de burgers trekt, wil Imog klanten dus ook

helpen om naar het containerpark te gaan. Wie niet over een bestelwagen beschikt en er een- tje nodig heeft om goederen naar het containerpark te bren- gen, zal er via Imog een kunnen lenen of huren. Imog onder- zoekt de financiële kosten van zo'n mobipunt en hoopt het lat- er te kunnen uitrollen.

Multimodaal vervoer

De mobipunten werden in Vlaanderen gelanceerd door Vlaanderen, Taxistop en Auto- delen.net.

"Een mobipunt is ingericht om op kleinschalig niveau multimo- daal vervoer mogelijk te maken en te promoten", klinkt het bij

INITIATIEFNEMERS

"Wat een treinstation is voor een stad, is een mobipunt voor een buurt"

de initiatiefnemers. "Zoals een treinstation de voornaamste mobiliteitshub is voor een stad, is een mobipunt de hub voor een buurt. Een mobipunt bevat meerdere functies waarvan au- todelen, nabijheid openbaar vervoer en fietsparkeren en toe- gankelijkheid essentieel zijn." Waar het mobipunt precies komt, moet nog beslist worden.

(kvo)

VVSG

Vlaanderen recycleert 65,64% van metalen verpakkingen

Tweet

13-6-2018

In Vlaanderen recycleren we slechts 65,64% van onze metalen verpakkingen. Dat blijkt uit een onderzoek van Recover, een samenwerkingsverband dat meer en betere recyclage en minder zwerfvuil nastreeft.

Studenten van de KU Leuven voerden recent in opdracht van Recover een studie^[1] uit naar de Vlaamse materialenstroom van metalen verpakkingen zoals conservenblikken, drankblikjes, koekendozen, ... Zij brachten de verschillende afvalstromen van deze verpakkingen in kaart met behulp van bestaande studies en sorteerexperimenten. Recover wenst hiermee een objectieve uitspraak te doen over de recyclagegraad van metalen verpakkingen.

Hoeveel metalen verpakkingen recycleren we werkelijk?

We zamelen in Vlaanderen ongeveer de helft van de metalen verpakkingen die op de markt worden gebracht in via de pmd-zak^[2]. Een aanzienlijk deel van de metalen verpakkingen belandt in de restafvalzak, zwerfvuil of straatvuilnisbakken, waarna het in de afvalverbrandingsinstallatie terecht komt. Uit de overgebleven verbrandingsassen kan men de waardevolle metalen recupereren voor verdere recyclage. Om een correcte berekening te maken van het metalen verpakkingsafval in deze assen, voerden de studenten een sorteerexperiment uit in een verbrandingsinstallatie. Hierdoor konden ze de hoeveelheid metalen verpakkingen in de bodemassen en de effectieve recyclagegraad^[3] bepalen. Het onderzoek gaf aan dat er in het beste geval^[4] slechts 3.727 ton metalen verpakkingen in de bodemassen aanwezig was en dat de effectieve recyclagegraad van metalen verpakkingen maximum 64,83% zou kunnen zijn. Indien ze nog corrigeerden voor aluminiumverliezen tijdens het verbrandingsproces, kwamen ze aan 4.092 ton en een recyclagegraad van **65,64%**. Een derde van de metalen verpakkingen recycleren we dus niet.

Men spreekt nochtans over 100% recyclage...

In Vlaanderen spreken we vaak over meer dan 100% recyclage van metalen verpakkingen. Dit komt omdat we wettelijk gezien een bepaald deel van het schroot uit assen van verbrandingsinstallaties mogen meetellen, los van de vraag of dat schroot nu afkomstig is van verpakkingen of niet-verpakkingen. Zo mochten we bijvoorbeeld in 2015 18.933 ton metalen afkomstig uit het schroot van afvalverbrandingsinstallaties meetellen als gerecycleerd verpakkingsafval. In werkelijkheid bestaat dat tonnage slechts voor minder dan een vierde uit verpakkingsafval en recycleren we bijgevolg maar 65,64% van de metalen verpakkingen. Waar de overige metalen verpakkingen terecht komen, is niet duidelijk.

Thema's openen ▼

VOOR EEN STERK LOKAAL BESTUUR

Wat is Recover?

Lokale besturen stellen vaak problemen vast met de inzameling van verpakkingsafval. Bovendien gaan ze ondanks alle maatregelen nog steeds de strijd aan met zwerfafval. Om mogelijke verbeteringen en alternatieven voor de huidige aanpak van verpakkingsafval te onderzoeken is eind 2016 een samenwerkingsverband opgericht dat de naam Recover draagt. Elf intercommunales en stad Antwerpen zorgden voor de noodzakelijke financiële middelen om een reeks van studies te starten die het beleid rond verpakkingsafval moeten helpen verbeteren. De nadruk ligt hierbij op een verhoogde en efficiëntere inzameling van verpakkingsafval, een betere dienstverlening voor de burger en minder verpakkingen in het zwerfvuil. In het najaar zal Recover alle resultaten presenteren tijdens een congres in Antwerpen. Als voorsmaakje wil Recover de huidige debatten voeden met de resultaten van een van zijn deelonderzoeken.

Meer info:

Christof Delatter, coördinator Interafval

gsm 0495/64.15.43

christof.delatter@vvsg.be

[1] De Coster E., Vandenbergh K., De Broyer S., Lambrix N., 2018. Sluiting van de materiaalverpakkingscyclus. Bachelorproef ingediend tot het behalen van de graad van bachelor of Science in de industriële wetenschappen: Industriële ingenieurswetenschappen Chemie. KU Leuven, campus Groep T Leuven.

[2] In 2015 bracht men 45.297 ton metalen verpakkingen op de Vlaamse markt waarvan 25.639 ton ingezameld via de pmd-zak

[3] Alle resultaten worden opgeschaald voor het Vlaams Gewest. Men berekent de recyclagebreuk als volgt: (metalen uit bodemassen + ingezameld via pmd-zak)/op de markt gebrachte metalen verpakkingen.

[4] Best case scenario waarbij men de beperkte herkenbare ferro-metalen verpakkingen meerekent in de resultaten

Het onderzoek van Recover wordt gecoördineerd door Interafval, het samenwerkingsverband van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG vzw), alle Vlaamse afvalintercommunales en andere lokale besturen die instaan voor lokaal afvalbeleid. Interafval vertegenwoordigt hiermee rechtstreeks het democratisch verkozen overheidsniveau dat instaat voor het huishoudelijk afvalbeleid voor meer dan zes miljoen Vlamingen. Voor hen dragen de gemeenten en afvalintercommunales de wettelijke opdracht te zorgen voor het huishoudelijk afvalbeleid. Die lokale aanpak op maat en lokale sturing wordt internationaal erkend als één van de fundamenteën van het succesvolle Vlaamse afvalbeleid.

Niet per definitie overbodig

Intercommunales zijn overal op het gemeentelijke bestuursniveau. Toch liggen ze regelmatig onder vuur. Log, verspillend en overgepolitiseerd, zeggen de critici. De toets met de praktijk nuanceert. ● MICHAËL VANDAMME

Komt het onderwerp van gemeentelijke samenwerking ter sprake, dan valt steevast het woord 'intercommunale'.

Niet zelden met een pejoratieve bijklank. De woordkeuze is soms terecht, maar in vele andere gevallen komen vlag en lading niet overeen.

"Slechts in een minderheid van de gevallen gaat

het bij gemeentelijke samenwerking in Vlaanderen om intercommunales in de strikte zin van het woord", stelt Christof Delatter, diensthoofd en stafmedewerker afvalbeleid bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). "Dat zijn samenwerkingsverbanden gebaseerd op het decreet Intergemeentelijke Samenwerking uit 2001, sinds kort geïnte-

WATERDISTRIBUTIE
Een klassiek domein waarvoor gemeenten samenwerken in een intercommunale.

**"IK DENK DAT WE DE
NODIGE VOORZICHTIGHEID
AAN DE DAG MOETEN
LEGGEN BIJ
PRIVATISERING"**

Steven Van Garsse

greed in het decreet Lokaal Bestuur. Onterecht schuift men excessen die het nieuws haalden in de schoenen van intercommunales, terwijl net dat wettelijke kader duidelijk reglementeert hoe de bezoldiging van bestuursleden verloopt, maar ook de onverenigbaarheden vaststelt. Om die reden zou ik zelf durven te pleiten om het toepassingsgebied van deze regulering naar andere vormen van samenwerking uit te breiden."

"Schattingen van het Agentschap Binnenlands Bestuur hebben het over zo'n 300 intergemeentelijke samenwerkingsverbanden", beaamt professor Steven Van Garsse (Rechten UHasselt en advocaat). "Slechts de helft zijn zogenaamde 'zwaardere' structuren, wat wil zeggen dat ze over een eigen rechtspersoonlijkheid beschikken. Ze zijn wat men in de volksmond

EEN VADERLANDSE GESCHIEDENIS

"Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kennen een lange geschiedenis", legt professor Steven Van Garsse uit. "Reeds in de 19de eeuw waren er vormen van intercommunales, aanvankelijk in een juridisch vacuüm. Dit laatste wijzigde in de periode 1921-22 toen de eerste algemene wetgeving goedgekeurd werd. Ondanks kritiek en mogelijke punten van verbetering, kan niet miskend worden dat ze altijd een belangrijke rol hebben gespeeld als instrument van economische ontwikkeling. Zo werden in de jaren zestig diverse intercommunales in het leven geroepen om grote infrastructuurwerken mogelijk te maken. Onder meer de Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E3 en E5 in 1967. Of voor de E39 in 1969 en de E9-E40 nog een jaar later. Ook voor de aanleg van de Ring rond Brussel zag een intercommunale het levenslicht. En het is wat in de vergetelheid geraakt, maar ooit was ook het stadsvervoer van Antwerpen, Gent, Charleroi, Luik en Verviers in handen van intercommunale bedrijven."

'intercommunales' noemt. Alle overige verbanden zijn lossere en lichtere structuren. Partnerschappen met minder formele verplichtingen."

ISTOCK

KPMG

Café Public

Panelgesprekken met experts over de uitdagingen voor de publieke sector

Inschrijven via kpmg.com/be/publicsector

© 2018 KPMG Central Services, een Belgisch Economisch Samenwerkingsverband ("ESV/GIE") en lid van het KPMG netwerk van zelfstandige ondernemingen die verbonden zijn met KPMG International Cooperative ("KPMG International"), een Zwitserse entiteit. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in België

'VLAAMSE STAATSHERVORMING IS HET ANTWOORD'

"Precies omdat de politiek erg creatief kan zijn, geloof ik niet in het succesvol reguleren van het wilde landschap van intercommunes", meent Peter Reekmans. "Je kan het aantal leden van een raad van bestuur wel tot vijftien beperken, maar dan gaat men al snel sectorcomités in het leven roepen. De oplossing zit volgens mij in een soort interne Vlaamse staatshervorming. Je hebt dan een Vlaams niveau, de gemeenten en nog één tussenniveau. Dat is ofwel de provincie ofwel intergemeentelijke samenwerking, maar niet beiden en niets daartussen. Bepaalde zaken, zoals energie en watervoorziening bijvoorbeeld, breng je onder op een Vlaams gewestelijk niveau. Ik begrijp dat je zaken als de exploitatie van crematoria of streekontwikkeling in een soort intercommunale behoudt, dat is dan die tussenstructuur tussen Vlaanderen en de gemeente. Belangrijk is dat je hierin vakmensen plaatst – bijvoorbeeld de schepen van begraafplaatsen in de crematoria-intercommunale – en niet langer gemeenteraadsleden die vaak van toeten noch blazen weten. Sommige zaken kunnen ook maar beter gewoon aan de privé uitbesteed worden. Van onder meer afvalbeheer en ICT is gebleken dat die goedkoper door privéspelers beheerd worden. Maar het grote probleem is dat politici nooit de tak afzagen waar ze zelf opzitten."

Van afval tot kustredders

Dat laatste is een trend in de intergemeentelijke samenwerking. "De juridische mogelijkheden waarover gemeenten vroeger beschikten om samen te werken, waren eerder beperkt", legt Christof Delatter uit. "Deed je de stap, dan moest direct een zware structuur worden opgezet. Vaak terecht werd dit als erg hinderlijk bevonden. Het decreet van 2001 bracht een trendbreuk. Er werd in meer soepele samenwerkingsvormen voorzien, en veel gemeenten grepen die kans met beide handen. Er kwamen veel nieuwe samenwerkingsverbanden. Een exact overzicht is er niet. We merken wel dat er meer gebruik van wordt gemaakt. Het aantal samenwerkingsverbanden neemt toe, maar niet de zware structuren."

"Je kunt ze als twee communicerende vaten beschouwen", vult Steven Van Garsse aan. "Verhoog je de regulering van het ene, dan worden de flexibele alternatieven plots aantrekkelijker. Anderzijds heb je met meer lichtere structuren ook niet eenzelfde slagkracht, wat een argument voor decretaal goed geregelde intercommunes is. Die afweging moet iedere keer gemaakt worden."

"Intergemeentelijke samenwerking zie je in verschillende domeinen", vervolgt Steven Van Garsse. "Energie, afval, streekontwikkeling, water, crematoria, zorg, maar ook ICT. Vele verbanden omvatten slechts een handvol gemeenten, maar er zijn enkele heel grote. Bijvoorbeeld in de watersector. Farys, het vroegere TMVW, groepeerde liefst 123 gemeenten. Gaselwest in de energiesector telt 59 leden. En voor ICT heb je Cibal met 141 aangesloten gemeenten. Echt complex wordt het omdat verschillende daarvan ook participaties in allerlei bedrijven aanhouden, bijvoorbeeld Cibal in Cibal Solutions,

dat op zijn beurt participaties heeft in Woonpartners, Brocade Library Services en Cibal Schaubroeck. Je treft ook intercommunes aan buiten deze klassieke domeinen. Zo is er de Intercommunale Kustreddingsdienst West-Vlaanderen, die meer dan 1.000 strandredders in dienst heeft tijdens de zomerperiode."

Economische factor

Het economisch en maatschappelijk nut van intercommunes is een vaak terugkerend argument. Jaarlijks zijn ze goed voor 1,6 miljard euro investeringen. Uit een Belfius-onderzoek blijkt dat de 98 Vlaamse intercommunes (Wallonië telt er 87; Brussel 14) in 2015 goed waren voor 4,9 miljard euro omzet. De winst was 408 miljoen euro en er stonden zo'n 8599 voltijdse equivalenten op de loonlijst. "Ik vermoed dat zodra we de recentste cijfers onder ogen krijgen, de forse groei van sommige actoren de voorbije jaren duidelijk zal worden", zegt Steven Van Garsse. De economische betekenis is voor sommigen net een probleem. Peter Reekmans, burgemeester van Glabbeek en LDD-fractieleider in het Vlaams Parlement, publiceerde vorig jaar *De Vlaamse Ziekte*, een boek over de ontsporingen en het web van de intercommunes. Opvallend was dat sp.a-voorzitter John Crombez het voorwoord schreef. "Wat er fout liep, is betrekkelijk eenvoudig", meent Reekmans. "Intercommunes hadden aanvankelijk in de jaren 70 als doel ervoor te zorgen dat de bevolking goedkopere toegang kreeg tot diensten. Doorheen de jaren gingen ze een eigen leven leiden. Er ontwikkelden zich allerlei structuren, een wildgroei van politieke postjes ontstond en de inefficiënte nestelde zich in het systeem. Het resultaat van deze jarenlange schreefgroei is dat ze vandaag

STEVEN VAN GARSSE

"Intergemeentelijke samenwerking zie je in verschillende domeinen."

ENERGIE Niet elke samenwerking is een intercommunale

het omgekeerde doen dan waarvoor ze opgericht werden. De kosten voor de burger zijn hoger dan zou moeten."

Overheid of overheidsbedrijf?

Zijn boek is een aanklacht tegen de wildgroei van structuren. Ook de forse politisering is hem een doorn in het oog. "Je vindt heel veel politici en ex-politici in die raden van bestuur", aldus Reekmans. "Vaak als troostprijs. Niet zelden komt dat het dagelijks bestuur van die intercommunes goed uit. Want je komt er niet in voor je deskundigheid, om niet te zeggen dat die vaak helemaal ontbreekt. Die situatie maakt de dagelijkse bestuurders sterker. Zo wordt de democratische controle, want daar draait het dan toch om, erg zwak."

Zitten we dus met te logge apparaten? "Zulke dingen zijn historisch gegroeid", zegt Steven Van Garsse. "Er is altijd ruimte voor verbetering, ik zal de laatste zijn om dat te ontkennen. Maar je merkt dat er al veel inspanningen worden geleverd. We hebben ooit een onderzoek uitgevoerd. We kwamen tot de conclusie dat in de raden van bestuur heel veel volk zat, maar excessen in bezoldiging hebben we niet gevonden. Je kunt ook niet zomaar voor een heel ander model gaan, zo eenvoudig ligt dat niet."

Het brengt ons bij de kern van de zaak. "Is de intergemeentelijke samenwerking een verleng-

stuk van het gemeentelijk bestuur, of hebben we te maken met echte overheidsbedrijven die werken als privé-actoren en aan geheel andere spelregels onderworpen zijn? Het is geen Vlaams of Belgisch probleem, je ziet dat de discussie ook in andere landen woedt. Of het dan niet makkelijker

is te privatiseren? Ik denk dat we de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen. Men vindt het vanuit democratisch oogpunt belangrijk om toch de controle te houden op cruciale sectoren voor een samenleving, energie op kop. Intergemeentelijke samenwerking biedt die mogelijk-

heid. Maar dat staat los van het debat hoe efficiënt of inefficiënt men dit georganiseerd krijgt."

**"VANDAAG DOEN
INTERCOMMUNALES VAAK
OMGEKEERDE DAN WAARVOOR
ZE OPGERICHT WERDEN. DE
KOSTEN VOOR DE BURGER ZIJN
HOGER DAN ZOU MOETEN"**

Peter Reekmans

'WE ZIJN EEN INSPIRATIEBRON VOOR HET BUITENLAND'

Vaak vraagt men zich in Vlaanderen af welk buitenlands voorbeeld ons kan inspireren, maar het kan ook andersom. "Je merkt een duidelijk interesse vanuit het buitenland", stelt Christof Delatter vast. "Misschien is Benin wel het meest exotische voorbeeld. Als voormalige Franse kolonie, kent het land een erg centrale structuur. In die mate dat nog niet zo lang geleden pas gemeenten werden opgericht. Zo'n drie jaar nadat dit gebeurd was, stelde men toch wat moeilijkheden in hun functioneren vast. Samenwerking drong zich op, waarvoor bij ons aangeklopt werd. Maar het kan ook dichterbij huis. We werken vaak samen met Nederland en daar heeft men veeleer intergemeentelijke publieke nv's, zoals dat dan heet. Hun grote nadeel is echter dat ze vaak te ver van de gemeenten zelf afstaan. Bij ons is de greep van de gemeenten op intercommunes dan weer groter, en precies dat charmeert hen."

URBAN WASTE COLLECTION

STATUS IN UITVOERING

Het ophalen van bedrijfsafval in steden wordt alsmaar moeilijker door de beperkingen die lokale besturen opleggen aan bedrijfsvoertuigen. Om het ophalen van bedrijfsafval efficiënter te laten verlopen zijn investeringen nodig in

technologie en materieel. Maar hoe pakken bedrijven dit best aan en waarin moet men investeren? Het VIL-project 'Urban Waste Collection' gaat, samen met vijf steden of intercommunes en zeven bedrijven, op zoek naar antwoorden op deze vragen.

Bedrijven genereren verschillende soorten afval en dit in aanzienlijke volumes. De inzameling en ophaling van

bedrijfsafvalstoffen wordt uitgevoerd door gespecialiseerde afvalbedrijven. Deze partijen worden geconfronteerd met een wildgroei aan regels opgelegd door de stadsbesturen. Het inzamelen van afval wordt hierdoor steeds moeilijker.

VIL gaat op zoek naar rendabele, praktisch haalbare en breed gedragen logistieke oplossingen uit te werken en te testen.

"Bij SUEZ ijveren we voor een schonere wereld waarin logistiek en duurzame mobiliteit in de binnensteden hand in hand gaan. Om operatoren en de geldende regelgeving te aligneren, zijn maatregelen nodig en dienen we samen innovatieve oplossingen te bedenken die implementeerbaar zijn. Het VIL-project Urban Waste Collection is een initiatief dat ons daarbij zal helpen," aldus Peter Bevers, National Logistics Manager Belgium bij Suez.

MEER WETEN OVER DIT PROJECT?

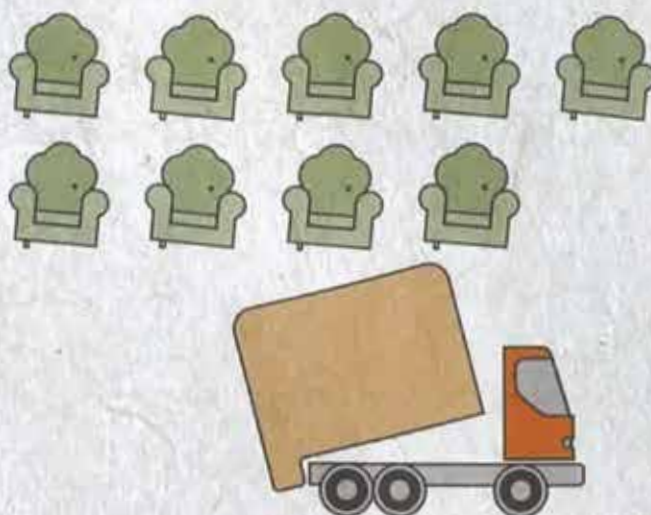
CONTACTEER

Ludo Sys (ludo.sys@vil.be)

**19.000.000
TONNES
BULKY WASTE**

In Europa wordt jaarlijks zo'n 19 miljoen ton grofvuil geproduceerd.

Recyclage grofvuil: Urbanrec!

Het Urbanrec-project zoekt een oplossing voor de inzameling en verwerking van grofvuil. Verschillende Belgische bedrijven, overheden en onderzoeksinstituten nemen deel.

De ophaling en recyclage van grofvuil (denk aan meubels, matrassen, textiel, tuinmeubels) is een grote uitdaging voor gemeenten. Dit is voornamelijk te wijten aan de grote volumes, het zware gewicht en het beperkt publieke bewustzijn voor een correcte verwijdering van deze afvalstroom.

EUROPA WIL HET GROFVUILPROBLEEM OPLOSSEN

Slecht beheer kan ernstige milieueffecten hebben. Het Urbanrec-project, dat geselecteerd werd door de Europese Commissie als Horizon 2020 project, buigt zich over deze problematiek en wil de logistiek, de recyclage en de herinzet van deze afvalstroom verbeteren. Go4Circle was aanwezig bij de voorstelling van het project dat plaatsvond bij de OVAM. Gecoördineerd door Aimplas (Plastic Technology Centre) is dit project erin geslaagd om 21 Europese organisaties, technologische instellingen, bedrijven en openbare instellingen te betrekken bij het zoeken naar innovatieve oplossingen voor grofvuil. Belgische partners zoals OVAM, Imog, Vanheede, Procotex, en Centexbel zijn betrokken. De moeilijkheid van de verwerking van dit materiaal schuilt vooral in de grote volumes en in het groot aantal verschillende fracties dat aanwezig is. Dit verklaart ook de grootschaligheid van het project. Toch mooi dat België in dit project, waarbij zeven Europese landen betrokken zijn, een cruciale rol speelt met verschillende deelnemende bedrijven, onderzoeksinstituten en overheden! Proficiat aan allen!

Kalender

7/juni/18 Basisopleiding (NL)

Locatie: Buro & Design Center, Brussel

10.00 - 16.30 uur.

De basisopleiding geeft nieuwelingen, maar ook anciens, een mooi overzicht van de wettelijke bepalingen, de financiële en administratieve aspecten ... van onze sector.

Prijs: 250 euro per persoon (exclusief voor leden van Go4Circle)

Inschrijven via www.go4circle.be/opleidingen

21/juni/18 Algemene Vergadering Go4Circle

Locatie: Lounge Club van Paleis 12, Brussel

Op 21 juni vindt de Algemene Vergadering van Go4Circle plaats. Momenteel werken we nog volop aan de uitwerking van deze dag, maar stip de datum alvast aan in uw agenda.

Er zullen de komende weken zeker nog events bij op de agenda komen.

Houd dus zeker de kalender op onze website in de gaten:

www.go4circle.be/kalender